

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: S. N., st. příslušnost: Bangladěš
naposledy pobytem Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty 234,
739 51 Vyšní Lhoty

proti
žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Olomouckého
kraje, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
sídlem U Výstaviště 18, 751 52 Přerov

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 7. 2022, č. j. X, ve věci zajištění cizince

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalované **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí, (dále jen „ZPC“) zajistila žalobce za účelem jeho vyhoštění a stanovila dobu zajištění žalobce na 90 dnů ode dne omezení jeho osobní svobody.
2. **Žalobce v žalobě** namítal, že žalovaná ve výroku napadeného rozhodnutí ani v jeho odůvodnění neuvedla, podle jakého ustanovení zákona stanovila délku zajištění. Žalovaná toto ustanovení neoznačila číselně ani doslovnou citací. Tato vada způsobila nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Shodný právní názor vyslovil dne 8. 4. 2022 Krajský soud v Praze ve svém rozsudku č. j. 47 A 1/2022-11.

3. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** uvedla, že nemá, co by nad rámec napadeného rozhodnutí dodala a pouze odkázala na shodnou věc, o které zdejší soud rozhodl rozsudkem ze dne 9. 8. 2022 pod č. j. 72 A 19/2022-11.
4. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
5. Soud **ze správního spisu** zjistil, že žalobce byl zajištěn bez cestovního pasu. Žalobce při výslechu uvedl, že základní školu nedokončil a „do normální práce za peníze“ nechodil. Žalobce opustil Bangladéš z důvodu lepší nabídky práce v zahraničí, chce se dostat do Itálie. Žalobce přiletěl do Rumunska „na svůj pas“, ve kterém měl i vízum. V Rumunsku zůstal asi půl roku u známých, nikde nepracoval, peníze mu posílali rodiče. Volal rodičům, co má dělat dál a oni mu zajistili člověka, který ho měl dostat do Itálie za 3 800 eur. Nějací lidé ho přepravili v kontejneru s dalšími 30 lidmi z Bangladéše a zastavili až v Česku, kde měli počkat na kamion do Itálie. Místo něho však přijela policie. Žalobce uvedl k dotazům žalované, že si je vědom, že pobývá v České republice bez platného oprávnění k pobytu. Pas mu sebrali v Bukurešti. Žalobce o azyl nikde nežádal a nechce zůstat v České republice, chce do Itálie.
6. Žalovaná vydala dne 15. 7. 2022 rozhodnutí o vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 ZPC.
7. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
8. Spornou otázkou mezi účastníky řízení bylo, jestli nezákonnost napadeného rozhodnutí způsobuje, když žalovaná ve výroku ani v odůvodnění rozhodnutí neuvedla ustanovení zákona, podle kterého stanovila délku zajištění. Jinými slovy, spor byl o to, že žalovaná výslovně ve výroku ani odůvodnění rozhodnutí neuvedla odkaz na § 124 odst. 3 ZPC, ani doslovnou citaci jeho znění.
9. Ustanovení § 124 odst. 3 ZPC normuje: „Policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.“
10. Žalovaná v napadeném rozhodnutí odůvodnila dobu zajištění 90 dnů tím, že je třeba 60 dnů na ověření totožnosti žalobce a 30 dnů na zajištění přepravních dokladů. Stanovení těchto dob vychází z praxe žalované. Žalovaná vysvětlila, že žalobce nedisponuje cestovním dokladem, proto mu musí zajistit náhradní cestovní doklad. Nejdříve dojde k ověření totožnosti žalobce na zastupitelském úřadě státu, jehož je žalobce státním příslušníkem. Na základě ověření totožnosti správní orgán požádá o vydání náhradního cestovního dokladu v příslušné jazykové mutaci. Tento doklad je nezbytný pro realizaci vyhoštění. Proto bude s cizincem sepsána žádost o zajištění totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu v příslušné jazykové mutaci. Tyto žádosti budou zaslány Ředitelství služby cizinecké policie, které vyhotoví dožádání, jež zašle s příslušnými podklady

(fotografie žalobce a citované žádosti) poštovní přepravou zastupitelskému úřadu státu, jehož je žalobce státním příslušníkem. Posléze vyčká reakce, která podle dosavadní praxe obvykle trvá až 60 dnů. Je třeba si uvědomit, že žalobce do žádosti uvádí údaje o sobě, o rodinných příslušnících, místě narození, místech pobytu a ostatní údaje související s ověřením jeho totožnosti. Ředitelství služby cizinecké policie rovněž zajišťuje přepravní doklady podle § 163 odst. 1 písm. j) ZPC, tj. letenku nebo průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie s policejní eskortou přes státy, s nimiž je třeba zajistit komunikaci, a vzetí zpět do státu, jehož je cizinec státním příslušníkem. Obvyklá doba k zajištění těchto náležitostí se pohybuje kolem 30 dnů.

11. V posuzované věci je sporný vedlejší výrok. V souladu s § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“) musí výrok obsahovat právní ustanovení, podle kterého správní orgán rozhodoval. Jak dovodila dále citovaná judikatura Nejvyššího správního soudu, pokud výrok toto ustanovení neobsahuje, je třeba posoudit, zda se jednalo o vadu, a pokud ano, zda měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Jinými slovy, jestli vada je natolik podstatná, že napadené rozhodnutí nemůže obstát; tj. zda převáží zájem na stabilitě rozhodnutí a jeho právní moci formální, která vyjadřuje nezměnitelnost rozhodnutí, a na právní moci materiální, tj. na závaznosti rozhodnutí.
12. Žalovaná dostatečně konkrétně, podrobně a srozumitelně vysvětlila v odůvodnění svého rozhodnutí na straně 5 svoje kvalifikované odhady, jak dlouho zabere provedení každého z popsanych úkonů, tj. jaká je obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu cizince ohledně ověření totožnosti žalobce, vydání náhradního cestovního dokladu, zpětvzetí cizince, doba potřebná pro vystavení náhradního cestovního dokladu a jaká je doba pro zajištění letenky či průvozu cizince do země původu a zajištění policejní eskorty v jiných státech Evropské unie. Rozhodnutí v této části není nepřezkoumatelné a obsahuje dostatečné důvody rozhodnutí.
13. V posuzovaném případě lze vadu spočívající v neuvedení označení „§ 124 odst. 3 ZPC“ odstranit čtením vedlejšího výroku napadeného rozhodnutí a jeho odůvodnění. Výrok jednoznačně stanovil dobu trvání zajištění, a to na 90 dnů. Adresátu rozhodnutí bylo zjevné, o jak dlouhou dobu jde a čeho se týká. Výrok nevzbuzuje žádné pochybnosti o tom, jaké povinnosti žalovaná žalobci uložila. Výrok je zcela jednoznačný. Opomenutí bylo čistě formální a nedoprovodilo ho další vážné procesní či hmotněprávní pochybení. Ostatně to žalobce ani nenamítal. Žalovaná při zajištění žalobce použila § 124 odst. 3 větu první ZPC a podřadila pod tuto normu zjištěný skutkový stav. Žalovaná popsala svoje správní uvážení o stanovení délky zajištění tak, že je možné přezkoumat, zda správní uvážení nezneužila a nepřekročila jeho meze. Právě to je smyslem uvedené právní úpravy. Rušit za daných okolností napadené rozhodnutí z důvodu pouhé formální vady by byl ryzí formalismus (obdobně srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 165/2016-46 a rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 93/2011-79).
14. Významné je, že žalobce nenamítal, jak číselné označení ustanovení zákona (§ 124 odst. 3 ZPC) negativně zasáhlo do jeho právní sféry. Ostatně, formulace žaloby včetně odkazu na judikaturu svědčí o tom, že se žalobce orientuje v cizineckém právu velmi dobře. Náprava napadeného rozhodnutí by spočívala v doplnění číselného označení ustanovení zákona, avšak právní postavení žalobce by se nijak nezměnilo. Znění odůvodnění napadeného rozhodnutí popisuje podrobně správní úvahy žalované a nebrání žalobci vznést relevantní věcné žalobní body.

15. Posuzovaná věc není srovnatelná s věcí Krajského soudu v Praze podle žalobcem uváděného rozsudku č. j. 47 A 31/2022-11, kde soud rovněž shledal, že neuvedení ustanovení zákona, podle kterého žalovaná rozhodovala, je vadou. V odkazovaném případě však soud zrušil napadené rozhodnutí i proto, že zde bylo další pochybení správního orgánu. To spočívalo v tom, že správní orgán neposoudil dostatečně a individuálně délku zajištění a nepřihlédl ke všem okolnostem věci.
16. V nyní posuzovaném případě nešlo o výrok, který by byl zcela nesrozumitelný, jako tomu bylo ve věcech posuzovaných Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 1 As 93/2011-55 nebo v rozsudku č. j. 1 As 67/2009-64, kde vedlejší výrok fakticky obsahoval odůvodnění nebo výklad ustanovení zákona, byl zmatečný či nesrozumitelný. Nešlo ani o případ obdobný věci podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 5/2010-74, kde šlo o chybné označení mezinárodní smlouvy v hlavním výroku rozhodnutí. Nejde ani o případ obdobný s věcí popsanou v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 234/2015-36, kdy šlo o nesrozumitelný výrok – alternativní uvedení dvou mezinárodních smluv v hlavním výroku („readmisní dohoda nebo nařízení Dublin III“). Na uvedená rozhodnutí odkazuje prejudikatura rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 47 A 31/2022-11 na www.nssoud.cz.
17. S ohledem na výše uvedené soud uzavřel, že neuvedení § 124 odst. 3 ZPC ve výroku a odůvodnění byla vada, avšak neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, protože žalovaná konkrétně odůvodnila stanovení doby trvání zajištění, tedy toto ustanovení řádně aplikovala a vysvětlila konkrétně jeho použití v případě žalobce. Soud v mezích jediného žalobního bodu vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O nákladech řízení soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadovala, protože se jí náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li

stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 17. srpna 2022

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně